

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v exekučnej veci oprávneného : **Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava**, Primaciálne námestie č. 1, Bratislava, proti povinným : **1/ R. H.**, bývajúci v B., **2/ M. K.**, bývajúca v B., obaja zastúpení JUDr. I. H., advokátom v B., **pre vymożenie peňažného plnenia vo výške 1 384,78 € istiny s prísl.**, vedenej pred súdnym exekútorom Mgr. A. M., so sídlom Exekútorského úradu Z., vec vedená na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 37 Er 7015/2007, o dovolaní povinných proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2010 sp.zn. 18 CoE 515/2009

t a k t o :

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2010 sp.zn. 18 CoE 515/2009 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV uznesením z 25. júna 2009 č.k. 37 Er 7015/2007-67 uznesenie okresného súdu vydané vyšším súdnym úradníkom pod č.k. 37 Er 7015/2007-39 zo dňa 10. novembra 2008 zrušil. Návrh povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie zamietol. Návrh povinných 1/ a 2/ na odklad exekúcie zamietol. V odôvodnení uviedol, že zo spisu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 4 C 275/2004 zistil, že v konaní vo veci samej boli povinní 1/, 2/ v zmysle § 24 O.s.p. na základe plných mocí zo dňa 18.1.2005 zastúpení JUDr. P. M., zamestnancom D. JUDr. P. M. bol dňa 10.5.2007 účinne doručený exekučný titul – rozsudok č.k. 4 C 275/2004-59. Návrh povinných na zastavenie exekúcie preto zamietol. Nakoľko povinní 1/, 2/ vo svojom návrhu na odklad exekúcie neuviedli žiadne dôvody, z ktorých by sa dalo predpokladať, že dôjde k zastaveniu exekúcie, taktiež návrh na odklad exekúcie zamietol.

Na odvolanie povinných Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. apríla 2010 č.k. 18 CoE 515/2009-94 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. V odôvodnení uviedol, že

z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 4 C 275/2004 vyplýva, že v tomto konaní o veci samej boli povinní v tom čase v pozícii žalovaných na základe plných mocí zo dňa 18.1.2005 zastúpení JUDr. P. M.. Išlo o zastúpenie neobmedzene udelené na dobu neurčitú. Zistenie, že zástupcovi JUDr. P. M. bol dňa 10.5.2007 účinne doručený exekučný titul, rozsudok č.k. 4 C 275/2004-59 zo dňa 12. apríla 2007 korešponduje s obsahom predmetného spisu. Vychádzajúc z uvedeného, s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov a toto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdzuje.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie povinní 1/, 2/, ktorého prípustnosť odvodzovali z ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p. Navrhli rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zmeniť, alternatívne napadnuté rozhodnutie zrušiť. Poukázali na to, že v mesiaci máj 2006 im ústne JUDr. P. M. oznámil, že ich nebude ďalej zastupovať, pretože ukončil pracovný pomer s D. Ako sa neskôr dozvedeli, skutočne v mesiaci august 2006 ukončil JUDr. P. M. pracovný pomer v D. Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.4.2007 sp.zn. 4 C 275/2004 – exekučný titul bol doručený dňa 10.5.2007. Bol adresovaný na meno JUDr. P. M. D. Rozsudok neprevzal osobne adresát, ale splnomocnenec D. V danom prípade rozsudok – exekučný titul nebol doručený do vlastných rúk. Prevzala ho osoba splnomocnenec D. oprávnená prijímať písomnosti za orgány alebo právnické osoby podľa § 48 ods. 1 O.s.p. Ak by tento splnomocnenec bol oprávnený preberať písomnosti určené do vlastných rúk aj za JUDr. P. M. ako fyzickú osobu, t.j. osobu, ktorá zastupuje občanov mimo zamestnaneckého pomeru podľa § 24 O.s.p., a ktorá nebola poverená zamestnávateľom na konkrétne zastupovanie povinných 1/, 2/ v konaní sp.zn. 4 C 275/2004, musela by mať na pošte k tomu zriadené samostatné splnomocnenie osobou JUDr. P. M.. V čase doručovania rozsudku (od augusta roku 2006) exekučného titulu už JUDr. P. M. ani nebol zamestnancom D. Keďže písomnosť rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 4 C 275/2004 adresovaný do vlastných rúk na meno JUDr. P. M. dňa 10.5.2007 prevzala osoba, ktorá nebola menovaným na to splnomocnená, jedná sa v danom prípade o neúčinné a neplatné doručenie. Uznesenie odvolacieho súdu preto považujú za zmätočné a nepreskúmateľné.

Oprávnený vo svojom vyjadrení k dovolaniu povinných navrhol potvrdiť uznesenie odvolacieho súdu ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/ (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Podľa ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia ak ide o uznesenia o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach, vo veciach upravených Zákonom o rodine, o ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Keďže dovolaním napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 239 ods. 1, 2 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky

len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí. So zreteľom na povinnými tvrdený dôvod prípustnosti dovolania, sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľov, že v prejednávanvej veci im postupom súdov bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Vady konania vymedzené v zhora citovaných častiach ustanovenia § 237 O.s.p. sú vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, Séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (Nález z 12. mája 2004 sp.zn. I. ÚS 226/2003), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Tak odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa ako aj odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu musí spĺňať náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie musí obsahovať výklad opodstatnenosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a svoj myšlienkový postup musí odôvodniť, dostatočne vysvetliť nielen s poukazom na konkrétne skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Odôvodnenie rozhodnutia musí presvedčivo preukázať správnosť rozhodnutia; zároveň má byť pre súd, ktorý koná a rozhoduje v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku dostatočným podkladom pre preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Dovolatelia spochybňujú právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.4.2007 sp.zn. 4 C 275/2004. Namietali pred súdmi prvého a druhého stupňa neúčinné a neplatné doručenie hore uvedeného rozsudku sp.zn. 4 C 275/2004 z 12.4.2007 Okresného súdu Bratislava IV do vlastných rúk na meno JUDr. P. M.. Argumentovali tým, že exekučný titul nebol doručený do vlastných rúk, prevzala ho osoba splnomocnená D. poisťovňa právnej ochrany a.s. oprávnená prijímať písomnosti za orgány alebo právnické osoby podľa ustanovenia § 48 ods. 1 O.s.p., ktorá nie je oprávnená preberať písomnosti určené do vlastných rúk aj za JUDr. P. M., ako fyzickú osobu, ako aj, že v čase doručovania rozsudku – exekučného titulu už JUDr. P. M. ani nebol zamestnancom D. Súdny nižších stupňov sa uvedenou námietkou vôbec nezaoberali o čom svedčí aj odôvodnenie rozhodnutí, poukázali iba na skutočnosť, že zástupcovi JUDr. P. M. bol dňa 10.5.2007 účinne doručený exekučný titul rozsudok sp.zn. 4 C 275/2004 zo dňa 12.4.2007, čo korešponduje s obsahom predmetného spisu.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. a zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania.

Z dôvodu, že konanie bolo v danej veci postihnuté procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p., zrušil dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová